

Vrijheid en Plezier

Orig. titel: *The Christian life is Liberty and Fun*

Update 24-07-2006, <http://wayoflife.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, nawoord en voetnoten door M.V.

Er zijn frequent mensen die in de naam van de “vrijheid” goede bijbelgelovige kerken verlaten om samen te komen in lossere, gemakkelijke, “easy-going” vergaderingen die er overvloedig zijn in deze afvallige eindtijd. Gewoonlijk zijn zij slordig qua kerkbezoek, en leggen zij meer nadruk op persoonlijke en gezinsrelaxatie en -recreatie, naast sport en grote openluchthappenings, en de eindeloze reeks activiteiten die niet in verband staan met Gods dienst of die slechts het dunste laagje vernis dragen van een soort christelijke dienst om het geweten te zalven. Zij verwisselen hun vrouwelijke kleren voor spannende broeken en shorts en andere onbescheiden outfits die je bij halfnaakte strandlopers ziet. Zij ruilen de oude lofliederen in voor de jazzy charismatische “praise”-muziek en voor christelijke rock. Zij ontwikkelen een veel lossere attitude voor doctrine, en benadrukken in plaats daarvan “liefde”, “eenheid” en gemeenschap met ieder die “van Jezus houdt”, ongeacht of zij zich hechten aan de gezonde leer. Hun oecumenische sympathieën nemen dramatisch toe, alsmede hun aversie voor bijbelse afscheiding.

Als men hen iets vraagt over deze verandering dan getuigen zij: “Ik ervaar nu meer *vrijheid*, meer *liefde*; ik heb *plezier*; ik ben blij bevrijd te zijn van *legalisme*; ik hoor geen *kritiek* meer in mijn kerk; geen *oordelen* over wat anderen doen”.

Door de jaren heen ben ik met verdriet getuige geweest van een aantal christenvrienden die in deze vleselijke val zijn getrapt. Zij zijn verward over de natuur van bijbels Christendom. Beschouw hier na een aantal bijbelpredikers, en stel u de vraag: zou iemand die zich focust op vrijheid en plezier zich gemakkelijk voelen onder hun prediking?:

Jakobus:

“Overspelige mannen en vrouwen, weet u dan niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dan nu een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot een vijand van God” (Jakobus 4:4).

Johannes de Discipel:

“Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en het pronken met de dingen van het leven is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid” (1 Johannes 2:15-17).

Johannes de Doper:

“Hij dan, ziende velen van de Farizeeën en Sadduceeën tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroadels! wie heeft u aangewezen te vluchten van de toekomstige toorn? Brengt dan vruchten voort, de bekering waardig. En meent niet bij uzelf te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. En ook is reeds de bijl aan de wortel der bomen gelegd; elke boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen” (Mattheüs 3:7-10).

Petrus:

“Word als gehoorzame kinderen niet gelijkvormig aan de begeerten die er vroeger in uw onwetendheid waren. Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, want er staat geschreven: Wees heilig, want Ik ben heilig. En als u Hem als

Vader aanroept Die zonder aanzien van de persoon naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap” (1 Petrus 1:14-17).

Paulus:

“Laat niemand u verleiden met loze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid. Wees dan hun metgezellen niet. Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht (want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid), beproevend wat de Heere welbehaaglijk is. En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer” (Efeziërs 5:6-11).

“Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen. Zij voedt ons ertoe op - met verloochening van de goddeloosheid en de wereldse begeerten - bezonnen en rechtvaardig en godvruchtig te leven in deze tegenwoordige wereld, waarbij wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus. Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken” (Titus 2:11-14).

Deze mensen klinken volgens mij niet zoals het hedendaagse vrijheid-plezier soort van christenen. Zij predikten het vrij komen van eeuwige ondergang, door het bloed van Christus, maar geen vrijheid om te leven zoals men maar wilt.

De term “vrijheid” wordt in deze twee verschillende betekenissen gebruikt in de brief aan de Galaten. Paulus wijst op een vrijheid die ons bevrijdt van de werkenslavernij (Gal. 2:4)¹, maar hij waarschuwt tegen het gebruik van christelijke vrijheid als een “gelegenheid voor het vlees”:

“Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die een gelegenheid geeft aan het vlees, maar dien elkaar door de liefde”
(Gal. 5:13).

De christen heeft geen vrijheid om te wandelen in een of andere onheiligheid, geen vrijheid voor morele losheid, geen vrijheid om de wereld te dienen.

Voor de vrijheid-plezier-christen is zijn persoonlijke vrijheid de hoofdzaak bij het maken van beslissingen in het dagelijkse leven. Voor de bijbelgelovige christen is het Gods genoeg, de stichting van Gods volk en de uitredding van ongelovigen de hoofdzaak in hun leven.

In de Bijbel vinden wij geen nadruk op “plezier”. De nadruk ligt op onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en uitermate geestelijke voorzichtigheid. De christen wordt voorgesteld als een soldaat in de oorlog (2 Tim. 2:3-4). Een goed soldaat is er niet op gericht zijn “rechten” in te vullen voor persoonlijke vrijheid en plezier; hij is erop gericht elke nodige opoffering te doen en elk bevel te gehoorzamen opdat hij de strijd mocht winnen. Verwijzend naar het christelijke leven, zegt een oud en wijs lied: “Het is een slagveld, broeder, geen recreatiezaal; een gevecht en niet een spel”.

De hiervoor geciteerde bijbelpredikers klinken als de oude bijbelgelovige mannen van God uit de voorbije generaties. Zij zetten zich af tegen de zonde en riepen Gods volk op tot heiligheid en afscheiding van deze boze wereld. Maar de gemiddelde eigentijdse christen vandaag voelt zich niet comfortabel bij dit soort van prediking. Als die heilige mannen uit het verleden voor hen zouden staan en predikten wat wij in onze bijbels hebben staan, dan zouden zij zonder twijfel het etiket krijgen van oordeelszuchtige, plezierhatende legalisten.

Hoe droevig, zij die schreeuwen voor vrijheid worden beschreven in 2 Timotheüs 4:3-4:

“Want er zal een tijd komen, dat zij het gezonde onderwijs niet zullen verdragen, maar zij zoeken wat hun gehoor streelt en zullen voor zichzelf leraars bijeenrapen naar hun eigen begeerten. Ze zullen hun oren van de waarheid afwenden en zich keren tot fabels” (2 Timotheüs 4:3-4).

¹ Galaten 2:4: “... valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren opdat zij ons tot slavernij zouden brengen”.

Zij zoeken zich leraars die een “positief” christendom prediken ter wille van hun “plezier” en begeerte naar vleeselijke “vrijheid”, en willen dat als evangelie uitdragen.

1 KORINTHIËRS 6:12 EN 10:23

Sommigen zouden kunnen reageren: “Maar broeder, bent u 1 Kor. 6:12 en 10:23 vergeten?” Nee, ik ben ze niet vergeten. Beschouw die verzen in hun context

1 Korinthiërs 6:12-13 -- “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet nuttig; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij onder de macht van geen ding laten brengen. De spijzen zijn voor de buik, en de buik is voor de spijzen; maar God zal beide deze en die te niet doen. Doch het lichaam is niet voor de hoererij, maar voor de Heere en de Heere voor het lichaam”.

1 Korinthiërs 10:23-24 -- “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet nuttig; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen stichten niet. Niemand zoek wat van hemzelf is; maar een ieder zoek dat van de ander is”.

Deze verzen worden vandaag frequent misbruikt door hen die vrijheid wensen om hun vleeselijke verlangens in te vullen. Dezen zouden ons willen doen geloven dat de apostel Paulus zegt dat de christen de vrijheid heeft om onbescheiden kleding te dragen, naar onfatsoenlijke films te kijken, naar duivelse rockmuziek te luisteren, halfnaakt op het strand te stoeien en vriendschappen aan te gaan met iedereen die zegt “dat hij van Jezus houdt”, ongeacht wat voor dingen hij gelooft, zijn leerstellige positie, enz.

Is het dat wat de Heilige Geest door Paulus bedoelde met de uitspraak: “alle dingen zijn mij geoorloofd”? In geen geval! Er zijn duidelijk beperkingen op de christelijke vrijheid. Het Nieuwe Testament legt in feite grote beperkingen op onze “vrijheid”. **Wij zijn niet vrij om:**

ontucht te plegen (1 Kor. 6:16-18; 1 Thess. 4:3-6),
noch betrokken te zijn in enig soort van morele onreinheid (1 Thess. 4:7),
noch deel te hebben aan onvruchtbare werken van de duisternis (Efez. 5:11),
noch dronken van wijn te zijn (Efez. 5:18),
noch enige vuile taal uit onze mond te laten komen (Efez. 4:29),
noch enige besmetting van het vlees en de geest toe te laten (2 Kor. 7:1),
noch betrokken te zijn in iets dat nog maar enige schijn van kwaad bezit (1 Thess. 5:22),
noch de dingen lief te hebben die in deze wereld zijn (1 Joh. 2:15-17),
noch bevriend te worden met de wereld (Jak. 4:4),
noch ons onbescheiden te kleden (1 Tim. 2:9), enz.

Wat bedoelde de apostel dan? Hij bedoelde dat de christen vrij werd gemaakt door het bloed van Christus, vrij van het loon der zonde, vrij van de veroordeling der wet, vrij van de rituelen van het Mozaïsch verbond, **maar niet vrij om te zondigen, en niet vrij om alles te doen wat niet nuttig of stichtend is.**

De hedendaagse filosofie is tegengesteld aan de hele teneur van de nieuwtestamentische geschriften en ze verderft deze passages.

VIER TOETSEN VOOR CHRISTELIJKE ACTIVITEITEN

In de hierboven besproken twee passages in Korinthiërs geeft Paulus eigenlijk vier toetsen om te bepalen of een christen een bepaalde activiteit in zijn leven al dan niet zou toelaten:

- (1) Brengt het mij onder zijn macht? (1 Kor. 6:12)
- (2) Is het nuttig? (1 Kor. 6:12; 10:23)
- (3) Is het stichtend? (1 Kor. 10:23)
- (4) Helpt het mijn naaste, of hindert het hem, of brengt het hem tot struikelen? (1 Kor. 10:24)

Deze toetsen gaan niet over zondige dingen, want die zijn reeds in de Bijbel duidelijk bepaald en als verboden gesteld. Neen, het gaat hier over dingen die de Bijbel niet specifiek behandelt.

De oprechte toepassing van deze toetsen over dingen die in de wereld van het hedendaagse christendom gewoonlijk toegestaan zijn, zou heel wat praktijken snel doen stoppen. Rockmuziek brengt mensen onder zijn macht; het is niet stichtend; rock wordt beïnvloed door demonen (een simpele studie van de rockmuziek zal dit bevestigen) en is daarom niet nuttig voor de christen die geleerd wordt nuchter en waakzaam te zijn voor de listen van de duivel; rock spreekt het vlees aan dat de christen geacht wordt te kruisigen.

Onbescheiden kleding, zoals shorts, spannende broeken, schaarse badkledij, *hindert* onze medemens en legt op hem een verleidingsdruk tot zondigen in zijn gedachtenleven; het sticht de mensen niet die ons gekleed zien op die wijze; het kan anderen doen struikelen.

Oecumenische relaties, tussen hen die geloven in de gezonde nieuwtestamentische leer en hen die dat niet doen, hinderen mijn naaste en kunnen hem doen struikelen door de verwarring die dat voor hem meebrengt over wat waar en vals christendom is, en het geeft hem de indruk dat doctrine niet belangrijk is. Zulke relaties zijn niet stichtend want ze verzwakken bij de gelovige de geestelijke onderscheiding en de ijver voor de waarheid die eens aan de heiligen werd overgeleverd.

De Bijbel zegt dat wij vrijheid hebben in Christus, vrij zijn van eeuwige veroordeling, vrij om God te dienen en geniet te hebben van onze onuitsprekelijk wonderlijke redding in Christus. De Bijbel zegt evenwel *niet dat wij de vrijheid hebben om te doen wat ons belieft of met onze levens alles te doen dat niet nuttig en stichtend is.*

De apostel Paulus had zo'n lage kijk op "persoonlijke vrijheid" dat hij de rest van zijn leven geen vlees zou eten als hij dacht dat hij door dit te eten zijn broeder zou ergeren en zou veroorzaken dat zijn broeder in enig opzicht zou struikelen (1 Kor. 8:13). Hij had niet het idee dat hij in de wereld was om te leven naar eigen verlangen.

Vergelijk deze apostolische kijk op christelijke vrijheid eens met dat wat populair is vandaag. Zij die vandaag op hun "vrijheid" staan willen niet eens bedenkelijke dingen nalaten voor het verheerlijken van Christus en tot stichting van hun naaste. Wanneer zij met zulke dingen geconfronteerd worden, blazen zij zich op en vallen zij uit tegen de stroman die zij "legalisme" noemen.

EEN GLADDE HELLING

Beste vrienden, pas op voor deze val. Eens dat u begonnen bent met te vechten voor uw "vrijheid" zult u niet weten waar eindigen. Als u de leugen aanvaardt dat het stellen van grenzen als christelijke standaarden "legalistisch" is, dat de nadruk in het christelijk leven op "vrijheid" moet gelegd worden, dan hebt u plots geen grenzen meer. Wij hebben herhaaldelijk gezien dat er dan geen stoppen aan is. Zij die daarin treden komen op een pad waarop zij achterwaarts wegglijden.

Zo is er de vrouwelijke strijd voor hun "vrijheid" om een broek te dragen, maar spoedig dragen zij een nauwspannende broek. Zij vechten voor hun vrijheid om shorts te dragen, maar spoedig worden die korter en spannender. Zij willen de vrijheid om kerkdiensten te missen, maar spoedig missen zij er vele. Zij willen de vrijheid om kort haar te dragen, maar spoedig is hun haarstijl als die van de man. Zij willen de vrijheid om naar jazzy praisemuziek te luisteren, maar spoedig zijn ze gehecht aan hedendaagse rock. Zij willen de vrijheid om twijfelachtige video's te zien, maar spoedig kijken zij naar het verderfelijke spul. Zij willen gemeenschap met al wat zich "christen" noemt, maar spoedig hebben zij gemeenschap met hen die een vals evangelie dragen; of ze krijgen sympathie voor hen en gaan hen verdedigen.

In deze huidige boze wereld verliest u niets door het volgen van een erg strikte lijn van christelijke standaarden, maar u hebt veel te verliezen wanneer u deze standaarden verliest.

Een ding wat zij, die hun standaarden verlaten, dikwijls verliezen, is hun kinderen, aan de wereld.

"Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die een gelegenheid geeft aan het vlees, maar dien elkaar door de liefde" (Galaten 5:13).

"als vrije mensen, waarbij u niet de vrijheid hebt als een dekmantel voor de slechtheid, maar als slaven van God" (1 Petrus 2:16).

“Zij beloven aan hen vrijheid, terwijl zijzelf slaven van de verdorvenheid zijn; want door wie iemand overwonnen is, van hem is hij ook een slaaf geworden” (2 Petrus 2:19).

Nawoord van de vertaler:

Let op: het zijn niet zozeer de christelijke standaarden op zich die wij moeten nakomen dan wel een goede verhouding en wandel met de Heer, als gevolg van wedergeboorte. Als wij in de Geest wandelen, zullen wij door de Geest de dingen van Gods wet nakomen, vanuit het hart en niet als regel.

“Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet vervullen” (Galaten 5:16).

Dat is geheel iets anders dan legalistisch of wettisch bezig te zijn. De Geest is leven en brengt vervulling om te werken; maar werken die volbracht worden als regel en met het verstand, zijn dood.

Broeder Cloud heeft in zijn betoog de vleselijke christen terecht geconfronteerd met Gods maatstaven, opdat zij zouden zien dat zij mank lopen in de vervulling ervan in hun persoonlijk leven. Zulke vleselijke christenen moeten tot de orde geroepen worden in plaats van hen eeuwige zekerheid voor te houden. Als zij zich niet bekeren van hun wandel riskeren zij verloren gaan, en dan zal pijnlijk blijken dat zij helemaal geen echte christenen waren (Mattheüs 7:20-23).

“Want er zijn sommige mensen binnengeslopen, die allang tot dit oordeel van tevoren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in ontucht ...” (Judas 4).

Wij hopen en bidden echter voor ieder die afgegleden is, dat hij/zij zich zal herpakken, door zich eerst te richten op Gods vereisten en zich dan bewust te worden van zijn/haar zonde, en dat hij/zij zich daarna zou om/bekeren, tot de verzekering van eeuwig leven.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm